

Palliatieve sedatie en een mogelijk wettelijke regeling: terug naar af ...?

België is één van de weinige landen waar patiëntenrechten, palliatieve zorg en euthanasie in een wettelijk kader zijn vastgelegd. In 2002 werden hierover 3 wetten gestemd. Sindsdien dringen veel actoren aan op een kritische evaluatie en op een open debat tussen alle betrokken partijen.

Dat debat moet gaan tussen voor- en tegenstanders maar met het doel om de wet bij te sturen en om aanpassingen toe te voegen.

Denken we maar aan de problematiek bij psychisch lijden. De Belgische vereniging van psychiaters werkt aan een visietekst hierover. Denken we ook aan diegenen die zeggen dat ze hun leven als voltooid beschouwen.

Ook euthanasie bij demente personen houdt veel mensen bezig. RWS blijft zich inzetten om de wet hierover aan te passen. In dit verband spreken we niet over dementerende personen maar wel over volledig demente mensen die niet meer praten, amper eten of drinken en in een foetushouding wachten op het einde. Veel burgers vragen om voor zulke situaties een voorafgaande wilsverklaring te kunnen opstellen en ondertekenen die eveneens bindend is.

Over al deze punten moet de discussie gaan en niet over een wettelijke regeling voor palliatieve sedatie waarin begrepen het invoeren van een procedure en een registratie.

De reden van dit zogenaamde voorstel is simpel.

We weten allen dat de palliatieve sedatie door sommige artsen als pasmunt werd gebruikt. Met het verloop van de jaren is het aantal artsen die er gebruik van maakten, afgenomen. Beweren dat palliatieve sedatie vandaag alleen door artsen beslist wordt is een onjuiste stelling. Veel artsen nemen de beslissing om over te gaan naar sedatie samen met de patiënt, het team en de familie. Mevrouw De Block doet nu alsof dit niet gebeurt.

Wie adviseert haar daarover? Merkt de federale evaluatiecommissie de laatste jaren een terugval in de registraties en aangiften van euthanasie? Is dit misschien de reden dat de voorzitter van diezelfde commissie zich nu focust op de palliatieve sedatie?

Waar is dan de relatie arts-patiënt, de wet op de rechten van de patiënt, de therapeutische vrijheid? Zal het toedienen van zware pijnmedicatie nu ook in een wet gegoten worden? Kunnen en mogen we in de toekomst nog beslissen over een therapie zonder opgelegde regelgeving?

Laat ons niet overdrijven en oppassen om nu meteen alles in een wettelijk kader te gieten. Voor we het goed en wel beseffen bevinden we ons terug in dezelfde situatie als voor 2002! Leve de grijze zone, leve de politiek van de lege doos!

Marc Van Hoey
Voorzitter RWS